Any III. Palamós, Juliol de 1916. Núm. 32.

L'AUBI

Clixè de n'Huch Sanner.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

La cançó de l'istiu

A Josep i M.ª Pla i Dalmau.

Vina, vina, vina,
temps joliu.
Vina, vina, vina
temps d'istiu.
Boti la guatlla pels sembrats,
i la merla flautegi dalt l'eurera;
vinguin els blats assaonats
i els melons d'or, que ja el dalit espera...
Rossegin els bons préssecs en la branca
i temptin les cireres als pardals...
i les pomeres lacies, dins la tanca
de l'hort, desvetllin la copdicia dels sagals...
Les magranes reventin llur pellatge,
per a mostrar l'agombol de rubins
que guarden... I en la pau del dolç paratge
vetlli el llebrot, dessota els romanins.
El vell tudó damunt del greny mediti
les lleis d'amor, i el niu que ha de vetllar...
La torrentera amb sa remor deliti...
els ginestells sien d'or, i el jorn sia clar...
L'acacia torni verda i floreixenta
despullada del vel sobtil de flors.
L'olm penitent i l'aulina opulenta
tinguin l'abraç de l'eura, pietós...
L'eixida sia ombrosa i regalada
sota el tàlem tupit de l'emparrat;
i pugi la ridorta envellutada,
pel mur del vell portal esbalandrat...
Pels vinyats, dematí, la perdiu canti,
i es frissi de sortir mon perdiguer...
I en el brancal del pou, gràcil, decanti
sa copa relluenta el vell llorer.
Un baume de frescor pugi de l'horta...
i el bell pinsà que guardo engabiat,
canti l'esclat del jorn qui obra la porta
i ens llevi el sòn dels ulls, tan regalat...

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Garces i infants xerrotegin alegres
entorn del pròdig figueral madur,
qui lleva un abundó de figues negres,
dolces, frescals, que l'oriol s'enduu...
Cada ovella que tingui sa primala,
i el pastor un any més i un altre fill...
Canti de nou, sobre l'arn, la cigala,
i en els conreus, de nit, que hi canti el grill...
Les moreres també siguin brodades
del fruit negrenc, pàlidament rosat,
i el pastorell amb les dos mans alçades,
i amb gràcil gest, el copci adalerat.
A l'hort granat hi vinga un flam d'insectes,
i els tòtils xiulin la gençor de nit.
Vingui l'istiu, que amb les portes obertes
l'esperem, i s'acreix nostre dalit!
Surmonti el blat de l'any dintre la sitja
i vingui prompte la festa major...
Als camperols l'istiu ens regositja,
que ès el bon temps que'ns don Nostre Senyor.
— Laus Deo —

LLUIS P. PLA, PBRE.

Crònica local

Com un instrumentista qui es presenta a concurs amb moltes solfes però sense instrument, aixís s'ès presentat el nou empresari d'automòbils. Hi hagué gran ostentació de ròtul i anuncis, però encara no ha vingut cap vehícol. L'antic empresari s'afanyà a fer variacions —que ja hem consignat— per tal de guanyar el premi del públic; el concurs emperò, encar ha de començar.

Bona ocasió ha perduda el novell lluitador, car en el mès de Juny, Palamós gasta diners, jatsía en precaria vida com en l'any present. Quan la guatlla comença de cantar, sastres i modistes no tenen punt de repòs: al primer llustre matinal ja treballen, i canta el *sereno* la mitja nit que les agulles encara feinegen. Qui no riurà davant el clam dels pessimistes, quan tothom rumbeja elegancia ?

Oportunament, totes les societats gestionaren el contracte amb músics, i, com sia que l'anòmala situació excluí les orquestres barcelonines, nosaltres, com a bons empordanesos, en sentim viva satisfacció. En les festes majors de

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

l'Empordà cal rendir homenatge a la sardana. En el Centre Federal discussions sorgiren per si havía de llogar-se cobla local o forastera; per fí, va concertar-se amb la cobla « Els Montgrins » de Torroella; el Casino « La Unión » contractà la de Perelada; el Casino « El Puerto », « La Principal » de Palafrugell i el «Centro Económico», «La Selvatana» de Cassà de la Selva. Bon conjunt, a fè, qui omplía d'atractiu la nostra Festa Major, si bé ès de doldre que « La Principal » de La Bisbal no hagués pogut lluir les seves habilitats, cosa que digueren tots aquells qui acudiren a sentir-la al poble de Sant Joàn, amb motiu de l'inauguració del Casino Agrícol.

En altre sentit, grans preparatius festosos dominaven; mos referim a la convenient i encertada reforma de qué han estat objecte els gegants de la nostra vila. Un estol de distingides senyores treballaren dies i dies en la confecció dels vestits nous; l'artista Modest Roca refinà i colorà les fesomíes dels gegants; en Conchs feu una bona perruca a la gegantessa; els nanos vells, adobats i retocats, tingueren la companyía d'una parella de nous. I a gran alegría de la mainada i a gran admiració de tothom, sortiren nanos i gegants el dia de Corpus.

Una trentena de periodistes gironins, presidits pel batlle de l'immortal ciutat, el senyor Llobet, visitaren la nostra població, essent atesos pel batlle palamosí, el senyor Pagès. Tot fruint de l'àpet en la soperba miranda del Jeroglífic de la Fosca, no pogueren menys d'assentir a les excel·lencies del paratge, ben descrites en un llibret que el propietari en Remí Tauler va regala'ls-hi.

Ineludible atentat a les bosses palamosines constituí la posa en escena de « Maruixa » en el Saló Carmen. El teatre s'omplí com mai s'era vist, per lo qual hem de llençar un plany retrospectiu per no haver-se omplert quan el gran tenor Palet hi feu sa presentació. Els preus diferíen, però difería també la qualitat de l'espectacle. La funció actual tenía, sobre aquella, la ventatja de comptar amb bona orquestra. Feia bo de sentir l'oboè i el fagot i el só agradable del metall. En el segón acte de « Marina » (el programa deia el tercer) desplagueren molt unes cobles incongruents i la presentació d'un chor d'homes reduit a quintet. La tiple Josepina d'Oriente era ja coneguda del nostre públic, car va cantar la Micaela de *Carmen* en l'inauguració del teatre. Els artistes eren notables sens esser un primor; citem noms: Banquells (baix), Marquès (tenor), Valls (bariton), Navarro. La contralt senyoreta Alsina devía sofrir indisposició, ja que les seves notes en la corda mitja eren imperceptibles. Molt acertada la direcció del mestre Cristià. I parlem ara de l'obra esperada amp expectació. En Vives ha hagut de lluitar amb la dificultat d'un llibret dolent. Sols quan apunta l'emoció, l'inspiració brolla: petits moments del final del primer i segón acte. Si la melodía ha de caminar penosa i feixugament sobre la vulgaritat de la lletra, en canvi el músic ès ben lliure de lluir gales en l'instrumentació i en açò sí que triomfa completament.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

En el Cine Ideal va donar-se un rioler espectacle de gossos ensenyats per una tal Bracco. Com a propaganda, tots els cans, lladrant i aucant esparveradament, foren passejats en carretel·la per les víes més concorregudes, arreplegant tota la mainada rodalista.

Descarrilà el tren al Pont d'en Blau sense greus conseqüencies.

La barca *Conxa* portà un bot trobat a Tossa. Pertanyía al barco italià « Herminia » que fou torpedejat.

El treball dels metges ès apuradíssim a causa de l'epidemia de xarrampió.

En Gou, infant artista, exposà una col·lecció de quadres.

Hi havíen arreu senyals de festa: en el Cassino «La Unión» els paletes treballaven a tot estrop; la brigada municipal s'afanyava a arreglar els carrers que desarreglava la Companyía del Gas per a retirar les canyeríes de plom, molt valedor avui en dia; a la barbería d'en Bañeras la reforma era important; el partit de foot-ball entre el Palamós i el Palafrugell, jugat amb passió forta, era un entrenament pels partits seriosos de la Festa Major; els balls de Pasqua i les sardanes al Passeig de Lòpez Puigcerver, també semblaven entrenament; devallaven estudiants dels quals mencionarem, amb l'enhorabona, n'Alfons Pagés, vingut farmacèutic, en Lluís Camós obtentor de Matrícula d'Honor en exàmens de grec, en Lluís Capellà, mestre superior i en Fèlix Ribera i Llorens, batxiller; no hi ha dubte que les fadrines se fixaren amb la joventut del nou empleat de Correus, en Francesc Prats; per contra, moltes han vessat llàgrimes per la marxa dels soldats.

La festa religiosa del Corpus s'escaigué dos dies abans de Sant Joan. En l'ofici cantà la Capella. A la sortida, totes les dames tingueren molta de feina a mirar els habillaments d'istiu, i, com ja s'ès dit, tothom ne tingué per a mirar els gegants. Feia goig, en la professó, l'ajust de totes les autoritats. Portà el penó principal el notari en Josep Bellido, acompanyant-lo el banquer en Fèlix Ribera i el farmacèutic en Lluís Figa. El tenor en Rafel Suñé va cantar lluidament un motet de mossèn Romeu i un del mestre palamosí en Josep Casanovas.

Durava la flaire de la mística flor, quan un pas-doble anuncià la festa profana. Continúa—i no sabem perqué—la costum que en el primer jorn moltes donzelles no se deixen veure. Enguany era imperdonable per haver-hi, llavors, una pinya d'atractius tal, que l'amant de veure-ho tot, no sabía com atendre. A les cinc de la tarde, celebraven cursa de bicicletes, partit de foot-ball entre el Badalona i el Palamós i tocata de sardanes. Predominaren, doncs, les lluites deportives de les quals donem compte detallat en la corresponent secció. Rebin els organitzadors l'enhorabona. En les balles i audició de sardanes regnà més interés que en altres anys. Es incontenible el desig de fallar el concurs de cobles. Ja pensen bé els músics en no fer cas dels plebiscits en materia artística. Cenyirem les nostres impressions a un respecte general per

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

les quatre cobles qui treballaren amb bona voluntat i gran acert. El tribut d'homenatge que rendeix la de Perelada als compositors barcelonins ès molt digne de lloança. Mercès a ella, poguérem sentir les sardanes següents : *El noi més trempat de Sant Pol*, del mestre Morera; *Infants i flors,* del mestre Vives, i algunes del mestre Pujol: entre elles hi havía la *Jovenívola* de la qué s'enamorà el gran compositor Strauss i que els músics de Perelada hagueren de tocar i repetir a Londres davant la més alta noblesa. Del mestre Pujol era també la sardana *Esplendorosa*, escrita per a 22 instruments que executaren amb mai prou lloada germanor les cobles de Torroella i de Perelada. Davant els efectes d'inoida plenitut, l'expectació fou grandiosa. Ningú no ballà, i, al final, la salva d'aplaudiments fou prova de la fruició experimentada.

Les reformes del Casino «La Unión», propulsades pel digne president en Josep Costa, han resultat excel·lents. Tots els balls se vegeren concorreguts i amb abundor de donzelles formoses i elegantíssimes. L'aplec de forasters fou inefable. El passeig de Lòpez Puigcerver, a l'hora del capvespre, era esplèndid. En el passeig i en el moll hi havía bona il·luminació. Ningú no parlava de la puja del pa, ni de la carestía dels productes, ni de la manca de feina, ni de la reducció de 100 families en el benefici de la Cuina Municipal. L'aire de festa s'escampava amplament, fins quan, al lluny, mar endins, ressonaren, clares i horribles, les canonades de la guerra europea.

Pit i fòra

ENTREMÈS.

PAU. Amb extasi. Oh ! Ramona ! Pausa. De cop:
« Gloriós Sant Ramón Nonat,
que vas néixer a Vilafranca,
i a qui l'atribut no manca,
de puresa i castedat !... »
BAL. Ara uns goigs !
RAM. Apart a Baldiri. Començo a tenir por, papà !
PAU. Reprenent l'idea d'abans. Dirigint-se a Ramona.
« Coroneu-me mon front d'adormideres,
per 'veure si descansa aixís ma pensa !...
Despulla 't de tes robes !... Vina !... Abraça'm
fins a apretar-me el cor i rebregar-lo !... »
BAL. Esverat del tot. No hi vagis, noia, que no sé lo que et faría !...
RAM. Déu me 'n reguard !
PAU. « Tu també, vina, Thais; tu, Messelina,

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

que amb els braços oberts, confonc a totes,
hetaires d'ahir, d'avui, de sempre !... »

BAL. Escolti, jove; això no pot seguir aixís...

PAU. I, qui ets tu per' reptar-me ?

BAL. Sóc el pare de la noia !

RAM. Es el meu pare !

PAU. Els jorns de l'esclavitut han finit ! Vaig a escriure desseguida una oda contra la tirania paternal !... Corrent per la escena. Paper !... ploma !... pergamí !... llàpiç !... estilet !... Correu, correu tots, que la Musa em bufa !... Amb imprecació. Humanitat, no perdi's l'ocasió !

RAM. Apart a son pare signant la cambra de l'esquerra. Fiquem-lo allí dins i tanquem-lo, perqué tinc molta por !

BAL. Ben pensat, noia. A Pau, per la cambra esquerra. Miri, allí dins trobarà tot lo que necesita !

PAU. Correm-hi doncs !
« O, tirania paternal !... O, pena !...
El pare al fill no deu tiranitzar-lo !...
Ha de dar-li diners, plaers i gustos,
per' qué pugui fruir-los i gastar-los !... »

RAM. Vingui !

BAL. Corri !

RAM. Entri !

BAL. Cuiti ! Entre tots l'endinsen a la cambra; Pau declamant sempre. Giren la clau.

ESCENA VII

Ramona i Don Baldiri, qui es deixa caure en una cadira, eixugant-se la suor. Pausa.

BAL. Uf !... Estic aixafat !

RAM. Apart. Em sembla que hem guanyat la partida !

BAL. Després d'una pausa. Noia: t'haig de dir una cosa.

RAM. Apart. Ara ho desferà tot.

BAL. Encara que em sàpiga molt greu, no t'hi faré gaire nosa a Tarragona.

RAM. Alarmada. Qué vol dir ?

BAL. Que tindràs un marit boig; i a mi amb bojos no m'agrada tractar-hi.

RAM. Exasperada. Però, que vol que m'hi casi ?

BAL. Ja sabs que quan jo dic una cosa, ès allò i rès més que allò. La meva paraula no 's trenca.

RAM. Això ès que vostè no m'estima !

LLUÍS PUIGGARI.

(Continuarà).

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

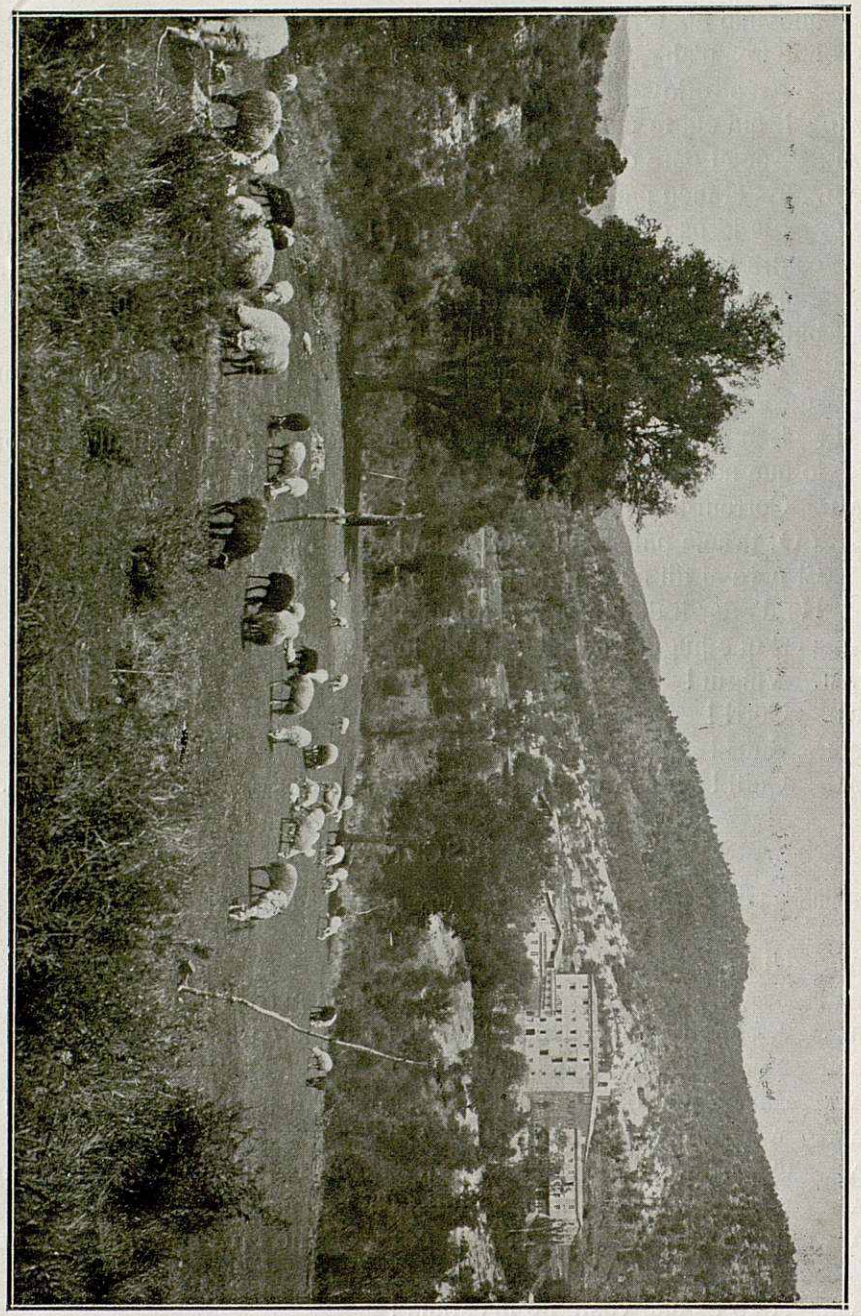

DOLÇA PASTURA EN LES MUNTANYES DEL COLLEIL.

Clixè de Marià Burch. Pbre.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Vida camperola

El dia va caient; majestuosa
la tarde avença lentament, pausada;
regna quietut en la masía augusta;
sembla que tot descansi.

La masovera rondinant, com sempre,
amb el gat o amb el gos, perque dormíen
damunt del sac de la farina blanca
que ha de pastar molt prompte;

o bé cridant amb els vailets, qui juguen
vora la bassa del molí, mig seca,
on se rabegen ànecs i granotes
en pau i companyía;

vers el corral s'ha dirigit; la porta
de bat-a-bat d'una estrabada ha oberta;
el sól morent son darrer raig hi envía
il·luminant l'estancia.

Els bèns, veient que llur presó s'aclara,
amb quatre salts s'han escampat joiosos.

De l'erm proper, que els hi serveix d'esbarjo,
n'esbroten l'herba tot jugant; tot d'una,
ouen l'esquella del remat que torna
camí de la masía.

Tan bon punt senten dringuejar l'esquella
¡quins alirets! i ¡quin belar llavores!
d'un troç lluny, llurs mares els contesten
tot remugant encara.

La mare troba el fill, que per xo es criden;
i es coneixen ben tost, malgrat semblar-se;
perqué ès el cor que els mena.

Un cop complerta la missió de mare,
fan l'entrada triomfal amb gran estrèpit
cada ovella amb son fill, que saltirona
al seu costat alegre.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

I, altra volta, la pau torna a renéixer;
i la calma embolcalla la masía,
infiltrant-se en els cors una sòn dolça
i tot s'adorm, tot calla.

. . . . . .

De la vida camperola
n'he cullit un sol esqueix;
flor petita, tota sóla,
pro, anc que xica, la viola
també flaira quan floreix.

LL. BARCELÓ I BOU.

Sport

Foot-Ball

Dèiem en el nombre passat, que els amants del bell sport, podríen gaudir d'alguns partits interessants, durant els dies de festa major d'enguany. Aixís fou.

El cronista procurarà informar als llegidors de tot lo ocorregut durant el passat mès procurant que les seves modestes ratlles no portin ni ombra d'ofensa.

***

El dia 4, el «Palamós F. C.» se traslladava a Palafrugell per a jogar un partit amistós amb el team primer del «Palafrugellenc».

La primera part fou molt empenyadíssima, no conseguint ni un goal cap dels dos contrincants. Començada la segona, el team palafrugellenc conseguí marcar-se el primer goal. Fins a aquí rès de particular; però, centrada de nou la pilota i reprès el partit, un jogador dels de Palafrugell, no podent obtenir un altre goal, que fou aturat pel porter del Palamós, se les emprengué contra dit porter a cops de puny. Passada la primera i sorprenent impressió, el porter se refeu i contestà de la mateixa manera, havent-hi, doncs, regular escàndel.

El jutge del partit, Sr. Martinenc, ordenà se retirés del camp el jogador agressor, negant-se aquest a fer-ho. En vista de la desobediencia de qué fou objecte, el jutge ordenà al «Palamós F. C.» que se retirés del camp.

Tal ès la veritat del fet.

Devem fer constar que l'agressor del porter del «Palamós F. C.», fou el mateix qui agredí, un altre jorn, a un altre jogador palamosí, fet del qual ja en protestàrem.

El fet legal de la retirada dels palamosins, feu créixer l'hardidesa dels

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

palafrugellencs, fins a tant, que s'atribuíen la gloria d'haver vençut el «Palamós F. C.», campió de la provincia.

***

El dia 11, els palafrugellencs jogaven a Palamós contra els palamosins. El resultat del partit, molt empenyadíssim, fou el de 2 goals a favor dels palamosins per 0. I, o dissort! Els palafrugellencs hagueren de retirar-se del camp per ordres del seu jutge, Sr. Rius, qui s'enfadà perque els dos teams, segons el seu dir, no l'obeíen.

En aquest partit s'aprecià la potencia dels dos teams.

***

Els dies 24 i 25, tinguérem dos partits interessantíssims, jogats pels teams primers del «Badalona F. C.», i «Palamós F. C.». Es el primer un team de gran valua, precedit d'una brillant estela de victories, ben conegut del nostre públic.

El dia 24, els badalonins marcaren 3 goals i 4 el día 25, per 0 els palamosins.

La victoria del «Badalona» estava descomptada; no obstant, crèiem que el «Palamós» hauría salvat el 0. No ho conseguiren per la gran desgracia amb qué jogaren en esser davant la porta del « Badalona ». No obstant això, els nostres jogadors demostraren tenir facultats grans per a jogar, a excepció d'alguns, qui estaríen molt millor a casa llur, que no pas al camp de foot-ball.

Se lluiren els palamosins, germans Canals, Humbert (defensa), Salvador (cap.) i Sanchez; estigueren bé en Comas i Joàn. Aquest últim aturà un *remate*, essent molt aplaudit. El dia 25, en Ribas era aplaudit a la porta.

Els badalonins estigueren tots bé, especialment els davanters i els defenses. Aquets ultims jogaren esplèndidament. En el jogador Bau del «Barcelona» qui ajudava els badalonins, no vegérem cap particularitat digne de menció.

En conjunt, foren dos partits molt agradables a la gran concorrencia que hi assistí. Pot deduir-se'n la convicció que al «Palamós F. C.» li cal jogar força amb teams superiors, per a enlairar més i més la senyera gloriosa.

El partit del dia 24, fou judicat pel Sr. Vilaret, soci jogador del «Barcelona F. C.» qui fou molt elogiat pel seu saber i treball.

El dia 25, en Joàn actuà en lloc d'en Vilaret.—*C. Sénrab.*

Ciclisme.

Per primera vegada a Palamós, i no sols a Palamós sinó a tota aquesta regió, es va celebrar el primer dia de la festa major, una lluida cursa de bicicletes; el circuit i valiosos premis de la qual foren bon incentiu per a que hi acudissin els millors corredors de la comarca.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

A quarts de cinc de la tarde començà d'animar-se el passeig del Port, acudint-hi nombrosa gernació frissosa de presenciar la sortida dels corredors, els quals arrencaren a 5 hores i 10 minuts en punt, en agrupament compacte, que va començar a espandir-se en entrar a la carretera de Girona.

El troç de carretera comprès de Palamós a Vall-llobrega va passar-se com Deu va volguer, car sería difícil de trobar en tota la provincia un troç de carretera més dolent; les bicicletes, en comptes de córrer, saltaven descompassant clots i relleus, havent de baixar, de tant en tant, algún ciclista a colocar la cadena que anava fòra de lloc, o a arreglar algún altre desperfecte.

De Vall-llobrega a Montràs passarem bé agafant la cuneta de la vora de la via, encara que, de tant en tant, trobéssim alguns sots de desguàs que feien saltar els manillars de les mans als ciclistes distrets. D'aquí endavant, la carretera ès immillorable.

A Montràs els corredors, qui s'havíen dividit en dos grupus, distanciats uns dos cents metres l'un de l'altre, començaren a disgregar-se, anant davant de tots un de tres o quatre que arribaren quasi junts a La Bisbal. Del segón grupu se n'avençaren alguns, encar que pocs, fins a posar-se quasi en contacte amb els retrassats del primer i aixís se va seguir, poc més o menys, fins a La Bisbal.

Per tot arreu, les vores de la carretera eren plenes de gent, i a les poblacions que atravessàvem, les fileres atapeides que omplíen els carrers per a veure passar els corredors, indicaven el camí que havíem de seguir, sense necessitat de mirar les senyals que en tot el curs hi havíen.

Passats els revolts de Torrent, seguírem baixada avall en carrera vertiginosa fins a St. Climent, i, des d'allà per Vulpellach fins a La Bisbal, els agrupaments de gent, aturada per a presenciar la cursa, saludaven amb entusiasme el pas dels corredors.

A La Bisbal era tanta la gernació afilerada als carrers en tot el trajecte que havíem de seguir, que en alguns llocs, principalment allí on estava situat el Control, quasi hi havía treballs per a passar, a causa del poc espai que mos deixaven lliure.

Des de la sortida de La Bisbal va anar decreixent la animació, canviant ensems el paisatge fins a la pujada de La Ganga, que ès de lo més abrupte que hi ha per aquests encontorns. Atès el cim, els cors s'eixemplaven. La llarga baixada havía d'esser bon repòs si bé no molt grat, car, amb els nombrosos revolts, un mal viratge podía ocasionar males conseqüencies.

Per La Ganga trobàrem alguns ciclistes asseguts a la vora del camí per a veure passar els corredors. Per cert que esdevingué un accident còmic a un de tals ciclistes, qui, per a volguer atrapar un corredor, sofrí una de les caigudes més pintoresques i aparatoses que es poden veure.

La munió de gent que estava situada en tot el troç de carretera que

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

atravessa Calonge, animava els corredors, algún dels quals ja donava mostres visibles de fadiga.

En deixar la carretera de Calonge, embocant la de St. Feliu de Guixols a Palamós fins a St. Antoni, tingueren un mal passar.

Amb tot i les panes, part de camí a peu arrocegant la bicicleta, parades forçoses i altres accidents, tots els corredors arribàrem a terme, llevat de dos o tres qui recularen en començar la cursa.

Des de la sortida anàvem precedits per una motocicleta que menava el Sr. Trill, i seguits d'un auto del Sr. Fontrodona amb el metge Sr. Gimènez, portador d'un botiquí per si hi hagués necessitat de socórrer algún corredor, ço que, sortosament, no fou necessari.

Els corredors anaren arribant per l'ordre següent:

Núm. 16	D. Enric Colom, de Sant Feliu de Guixols	a	6 h.	39 m.	20 s.
» 3	» A. Aliu, de Girona	a	6 »	39 »	21 »
» 9	» S. Alsina, d'Anglès	a	6 »	40 »	45 »
» 8	» R. Mascort, de Sant Feliu de Guixols	a	6 »	47 »	— »
» 20	» Josep Buda, de Viloví . . .	a	6 »	47 »	5 »
» 5	» Joàn Brugada, de St. Feliu de Guixols	a	6 »	49 »	18 »
» 10	» Joàn Riera, de Sant Feliu de Guixols	a	6 »	50 »	35 »
» 15	» Josep Vaca, de Palamós . . .	a	6 »	50 »	36 »
» 14	» J. Xarrié, de Sant Feliu de Guixols .	a	6 »	54 »	33 »
» 4	» M. Ferrer, de Torroella de Montgrí .	a	6 »	56 »	5 »
» 12	» Constantí Barrachina, de Palamós .	a	6 »	56 »	6 »
» 7	» Josep Camós, de Palamós . .	a	7 »	4 »	35 »
» 1	» Pere Vaile, de Port-Bou . . .	a	7 »	13 »	5 »
» 11	» Joàn Sarquella, de Palamós . .	a	7 »	14 »	28 »
» 6	» E. Descaire, de Palamós . . .	a	7 »	15 »	10 »
» 17	» Miquel Martí, de St. Feliu de Guixols	a	7 »	15 »	18 »

Els nombres 2 i 18 foren declarats fòra de concurs.

Els nombres 13 i 19 no es presentaren.

La comissió organitzadora resta molt agraida de tots els contribuients a l'èxit i lluiment de la cursa, en particular dels Srs. Trill i Fontrodona.

Tant els Ajuntaments de les poblacions del trajecte ordenant, per pregó, l'abstenció del pas de vehícols de tota mena durant la cursa, com la Guardia Civil fent acte de presencia en tot el camí, compliren molt bé, amb lo que facilitaren molt la cursa.

Esperem que es torni a repetir el concurs. Temps ha que semblava haver decaigut el bonic sport en nostra vila. — *Tramuset.*

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Moviment del port durant el mès de Juny de 1916

	ENTRADES	TONELATGE		SORTIDES	TONELATGE
Vapors	21	18.940	Vapors	21	18.940
Barcos de vela	8	1.390	Barcos de vela	7	370

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
45	1.173	26	2.105'95	2

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mès de Juny: 7'6 mm.

Registre civil

Mès de Juny

Naixements: 1. María-Teresa Roig i Portalés.—2. Agna Saguer i Puig.—3. Marina Casellas i Rocas.—4. David Ramòn i Estarit.—5. Rafel Figa i Faura.

Innomenats: 1. Terrats i Vergili.—2. Boix i García.—3. Font i Conchs.—4. Roget i Mont.—5. Cami i Fàbregas.—6 Isern i Moradell.—7. Maruny i Roger.

Defuncions: 1. Pere Taulera i Vila, 2 anys.—2. Teresa Gassó i Fuster, 38.—3. Victoria Caulas Fortuny, 15 mesos.

Matrimonis: 1. Joan Albertí i Sitjés amb Teresa Sola i Alañá.—2. Leandre Perxés i Tauler amb Josepa Rosell i Rovira. — 3. Antoni Rosó i Sorés amb Elvira Abellí i Gallart. — 4. Gustau Pujol i Rabell amb María-Teresa Llinàs i Juana. — 5. Joan Sabater i Colls amb Teresa Queral i Burjales. — 6. Isidro Cusí i Pey amb Carme Solé i Falcó. — 7. Gregori Catalá i Massot amb Elvira Zurita i Sala. — 8. Delfí Miret i Gelis amb Julia Francesch i Llosent.—9. Sever Puig i Serrabella amb Rita Ponsatí i Lòpez. — 10. Francisco Vidal i Palmada amb Enriqueta Roig i Quintana. -- 11. Joan Colls i Josefa amb Catarina Gafarot i Pi.

Tallers Tipogràfics LA GUTENBERG. — Palamós

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

CICLES SANROMÁ

MOTOS

SUN

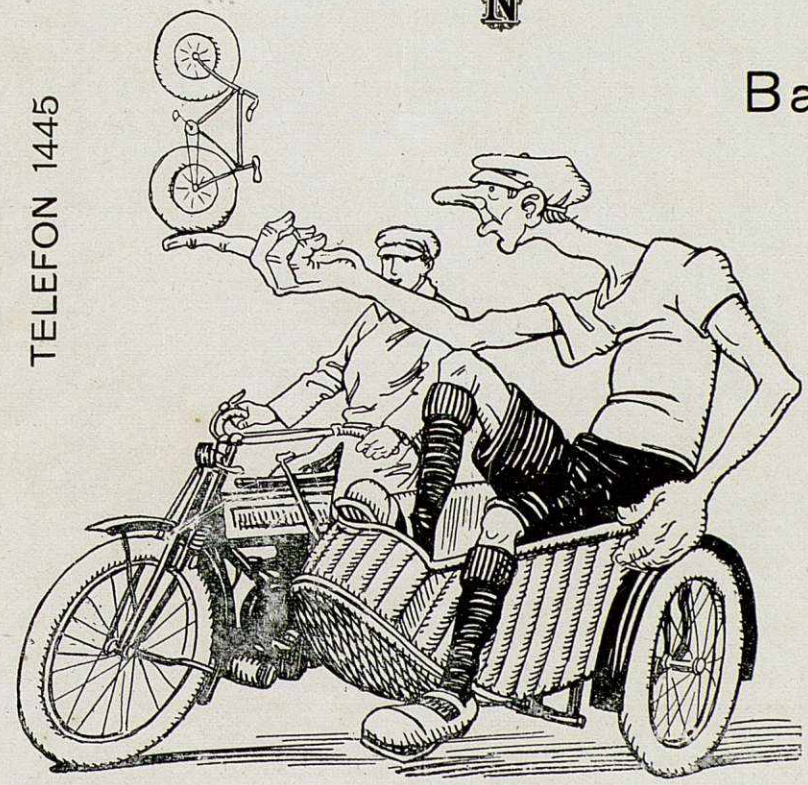

Balmes, 62

BARCELONA

TELEFON 1445

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

RESERVAT

Tintura Brillant

JOAN ANTOJA

· Mar, 39 ·

BADALONA

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós